

	Mænd	Kvinder
	pCt.	pCt.
60—64 Aar.....	6,4	14,6
65—69 —	14,5	23,8
70 Aar og derover	25,4	30,0

Det vil af disse Tal ses, hvad der er let forstaaeligt, at jo ældre Folf blive, des almindeligere er det, at de søge Alderdomsunderstøttelse, og at altsaa de understøttede ikke have samme Aldersfordeling som den øvrige Befolkning over 60 Aar, men en forholdsvis stærkere Repræsentation af de øverste Aldersklasser. Naar vi derfor give de understøttede over 70 Aar en Aldersfordeling, der svarer til Aldersfordelingen for den hele Befolkning over 70 Aar, uden at tage Hensyn til nhjnsøvnnte Progression — hvis Eksistens, men ikke hvis Styrke vi ere bekendte med —, faa vi selvfølgelig for mange nærmere de 70, for faa nærmere de 80 Aar, og da Taksterne for hine ere lavere end for disse, bliver det Udgiftsbeløb, vi ad denne Vej naa til, altsaa for lille. Det kan være en ret betydelig Forskel, det drejer sig om, men man skal nøjes med herom at udtale, at dette Minus, som alt nævnt, rimeligvis fuldt ud vil opveje det Plus, der kommer frem ved, at vi ikke tage Hensyn til de Formindskelser, Takstbeløbene i Forslaget under en Række nærmere Omstændigheder blive undergivne.

Efter disse Forbemærkninger skal man gaa over til at fremstille selve Resultatet af Beregningerne. Disse ere vedlagte i medfølgende 3 Bilag:

Bilag 1 indeholder en Opgørelse over Antallet af alderdomsunderstøttede den 1ste Januar 1897 i Kjøbenhavn, Frederiksberg, Købstæderne med øvrige Handelspladser, Landdistrikterne og hele Landet. Hovedpersonernes Aldersfordeling hidrører fra Aldersklasserne 60—64 og 65—69 Aar fra de positivt foreliggende Oplysninger, medens den øvrige Aldersfordeling er foretaget som oven for omhandlet. Delingen mellem gifte og ugifte er for hver Aldersklasse angiven i Overensstemmelse med den almindelige Befolknings Deling mellem gifte og ugifte i den paagældende Aldersklasse, og en Regulering af de herved fremkomne Tal har kunnet ske derigennem, at man jo er bekendt med det samlede Antal understøttede „Forsørgere“ og understøttede „enlige Personer“. Bipersonerne ere fordelt mellem Hustruer og Børn, saaledes at der til hver Klasses Antal forsørgende Mænd er forudsat et tilsvarende Antal forsørgede Kvinder (Hustruer). De øvrige Bipersoner ere altsaa Børn, og de ere fordelt paa de enkelte Aldersklasser i Forhold til de forsørgende Mænd. Det ringe Antal „forsørgende Kvinder“, som faa Alderdomsunderstøttelse, har man anset det for simplest at henføre til „enlige“ Kvinder, hvad der pekuniært vil spille en ganske underordnet Rolle. Beregningerne have heller intet Hensyn taget til midlertidig understøttede. I det hele er man gaaet ud fra, at hvor det som her gjaaldt at skønne om, hvilke pekuniære Virkninger de foreliggende Forslag ville have, var der ingen Grund til at komme ind paa Enkeltheder, som dog maatte blive uden væsentlig Indflydelse paa Totalbilledet, og for hvilke det derfor var urimeligt at opstille minutjose yderst usikre Detailberegninger.

Bilag 2 viser det pekuniære Resultat af de Jacobiske Taksters Oversførelse paa Tallene fra Bilag 1. Bilag 3 viser det tilsvarende Resultat ifølge Underendringsforslaget, hvor jo Antallet af gifte er lig Antallet af Forsørgere, uden Hensyn til Børneantallet.

I Aaret 1897 udgjorde Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse følgende Beløb:

Kjøbenhavn	813,633 Kr.
Frederiksberg	68,361 —
Købstæderne (inkl. de 5 Handelspladser).....	786,747 —
Landdistrikterne	2,520,707 —

i alt... 4,189,448 Kr.

Disse Tal ere i nedenstaaende Tabel sammenstillede med Resultaterne af Bilag 2 og 3; ganske vist støtte disse Udgiftsbeløb sig til Tallet paa understøttede ved Begyndelsen af Aaret 1897 i Stedet for ved Midten af nævnte Aar, men den